

Monolog planete Zemlje

Jedini sam planet na kojem postoji život. Ime mi je Zemlja. Zovu me i „plavi planet“ jer je moja površina gotovo u potpunosti prekrivena vodom. Na meni žive mnoge životinje, biljke i ljudi.

Prekrasan sam planet, ali neki stanovnici me previše umaraju.

Jednog dana počelo me nešto gušiti u plućima. Kao da nemam zraka. Ljudi su previše zagadili moje šume. Sve manje imam pitke vode jer su ljudi zagadili moje potoke, rijeke i jezera. Ljudi me buše, crpe, ne paze i ne maze. Ubijaju moje životinje, truju moje biljke. Nekad sam bila čista i zdrava, a sad sam sve više bolesna, tužna, zabrinuta i uplašena.

Moja je jedina želja da ljudi shvate da me moraju čuvati i paziti na mene jer bez mene neće biti ni njih. Ako sam ja bolesna i oni će biti.

LJUDI ČUVAJTE ME JER JA SAM VAŠ JEDINI DOM.

Bruno Jagečić-Boltek, 3.a

Monolog planete Zemlje

Dragi stanovnici!

Ja sam planet Zemlja. Nalazim se negdje u Svemiru. Ako bolje pogledate, vidjet ćete me u svom vrtu, na moru, u planinama i svuda oko sebe jer ja sam priroda koja vas okružuje.

Obraćam vam se zato jer se osjećam bolesno i zagađeno. Bojim se zagađenja koje vi uzrokuje. Najviše uništavate one koji si ne mogu pomoći, a to su biljke i životinje. Nemate dovoljno ljubavi ni za njih. Svojom nepažnjom radite požare, ubijate životinje zbog svojeg luksuza. Zato vam se obraćam jer se bojim da smo svi ugroženi.

Voljela bih da pogledate prirodu oko sebe i da se zapitate hoćete li prirodu čuvati čistu i zdravu ili ju uništiti. Zato vas molim da vašim potomcima očuvate prirodu da čuju cvrkut ptica, osjete miris cvijeća i da svi udišu svjež zrak.

Lea Gredičak, 3.a

Monolog planete Zemlje

Ja sam planeta Zemlja. Živim u Sunčevom sustavu.

Prije sam se osjećala zdravo, a sad se osjećam loše i nekako bolesno. Želite li znati zbog koga? Da zbog vas ljudi! Zašto ubijate i radite patnju mojim životinjama? Zna li vi da je meni svakog dana u mojoj glavi dim vaših otrovnih tvornica? Usta su mi puna vašeg smeća koje odlažete u prirodu, umjesto na deponije ili da ga reciklirate. Prije sam imala prekrasnu zelenu kosu s puno šarenog cvijeća. A sada je sva blijeda i puna smeća. Čak ste zagadili i moja mora i oceane, a također i životinje u njima. Već sam jako zabrinuta. Ako ostanem bez zraka, neće ga biti ni za vas.

Zato molim vas dragi ljudi da prestanete uništavati mene jer uništavate i sebe. Zapamtite: BEZ MENE NEMA ŽIVOTA.

Vito Hrbud, 3.a

Monolog planete Zemlje

Ja sam planet Zemlja. Nalazim se u Sunčevom sustavu. Želim ljudima nešto poručiti jer sam tužna.

Muči me što me vi ljudi uništavate i zagađujete. Bacate po meni vrećice i stare gume. Dođem vam kao kanta za smeće! Zagađujete vodu koju i vi pijete! Ubijate moje biljke i životinje svojim postupcima. Palite mi šume, a to me sve boli i ljuti. Zašto to činite? Ja sam dom i vama ljudima!

Voljela bih s ljudima naći zajednički jezik. Uništavajući mene, uništavate i sebe. Usporite i razmislite o tome što mi radite dok neće biti kasno.

Ines Borko, 3.a

Monolog planete Zemlje

Danas ću vam se predstaviti kako najbolje znam i umijem. Jedina sam planeta u Svemiru na kojoj za sada ima života. Moje je ime Zemlja. Osjećam se ugroženo pa ću ljudima nešto poručiti.

Dragi moji stanovnici počnite misliti na mene. Muči me što se slabo brinete za moje zdravlje. Najneodgovorniji ste upravo vi, odrasli! Vršite razne pokuse na moju štetu, a svojim automobilima zagađujete omotač koji čuva moje zdravlje. Biljke oboljevaju i umiru. Morske životinje hrane se plastičnim bocama i još svime što ispuštaju brodovi. Mnoge biljne i životinjske vrste nestaju. Zbog toga se osjećam tužno i zabrinuto. Brinem se za svoju budućnost.

Voljela bih da postanete odgovorniji i da reciklirate otpad i da shvatite da niste sami na Zemlji. Upućujem vam upozorenja da ćete mojim uništenjem nestati i vi. Zato vas molim da poštuju prirodu i sve što vas okružuje. Zajedno ćemo stvoriti ljepši život vama i vašoj majčici Zemlji.

Ivona Lihter, 3.a

Monolog planete Zemlje

Ja sam planeta Zemlja. Velika sam i nalazi m se u Svemiru. Želim poručiti ljudima da ne zagađuju prirodu jer priroda je život.

Čujete li ove divne ptice kako lijepo pjevaju kad su sretni i zdravi? Pogledajte ovu lijepu prirodu i bogate šume kako lijepo izgledaju kad nisu bolesne. Voljela bih da tako ostane zauvijek, ali vi zločesti ljudi bacate smeće po meni, zagađujete mora, rijeke, potoke i šume. Time štetite biljkama i životinjama. Zbog toga sam jako tužna i nesretna. Bojim se da se ne razbolim. Želim zauvijek biti zdrava.

Dragi ljudi čuvajte okoliš i prirodu. Bacajte smeće u kante. Ne palite šume, sadite cvijeće i drveće.

David Mezdić, 3.a

Monolog planete Zemlje

Moje ime je Zemlja. Ja sam treća planeta po udaljenosti od Sunca. Jako sam stara i mudra. U zadnje vrijeme sam jako tužna i zato želim ljudima nešto poručiti.

Osjećam se umorno i bolesno. Ljudi sve više bacaju smeće u prirodu, zagađuju rijeke, životinje su sve više bolesne i sve ih je manje. Zbog zagađenja sve je manje zelenih šuma i livada. To sve me jako brine, ljuti i čini tužnom. Bojim se da ne nestane: čistog zraka, bistrih rijeka, lijepih krajolika.

Voljela bih da ljudi razmisle što mi rade jer ja sam njihov dom.

Emma Patarčić,3.a

Monolog planete Zemlje

Pozdrav! Ja sam planeta Zemlja, nalazim se u Sunčevom sustavu. Tužna sam jer ljudi koji žive na meni ponašaju se jako ružno i neodgovorno.

Evo kako su neodgovorni: zagađuju zrak ispušnim plinovima iz automobila, aviona i tvornica. Zagađuju moje vode naftom, benzinom i motornim uljima. U tako zagađenim vodama ne mogu preživjeti biljke i životinje. Po mojim šumama i livadama beru zaštićene biljke i pale vatre koje često dovode do požara. Ljudi odlažu smeće u šume i potoke, a ne na deponije. Toliko su zli da ubijaju zaštićene životinje. Mnogi ljudi su oholi i misle samo o sebi. Baš ih briga za mene. Bojim se da će me takvim ponašanjem uništiti.

Upozorio bih ljude da se počnu odgovorno ponašati i postanu moji čuvari!

Valentino Halambek,3.a

Monolog planete Zemlje

Ja sam Zemlja. Jako sam tužna jer je sve zagađeno. Ljudi ne paze na mene. Stalno me zagađuju. Ljudi želim vam poručiti da bez prirode nema života.

Muči me kad bacate papiriće od žvakače ili čokolade na zelenu travu u parku. Kada bacate stare akumulatori i automobilske gume u potoke i tako gušite ribe, žabe i druge životinje. Ljuta sam kad stari frižideri i televizori završe bačeni u šumama. Tada srne, zečevi i divlje svinje ne mogu prolaziti, a drveće ne može disati. Najviše sam tužna kad vidim da od silnog smeća na livadi i u parkovima prekrasno cvijeće ne može rasti i mirisati. Zabrinuta sam jer ako to zagađenje ne prestane ja ću biti jako bolesna. Voljela bih da otpad bacate u posebne kante za papir, plastiku i staklo. Veliki otpad odlažite na posebna mjesta za zbrinjavanje

Dragi ljudi čuvajte me i ne zagađujte. Sadite cvijeće i drveće. Svi se moramo potruditi jer ćemo tako ljepše i zdravije živjeti.

Luka Grabušić,3.a